

Verleden en toekomst van de alleroudsten in Nederland

Joop Garssen

Ongeveer 1,4 duizend inwoners van Nederland zijn momenteel 100 jaar of ouder. Eeuwelingen vormen de snelst groeiende leeftijdsgroep, maar zullen ook in de komende decennia zeldzaam blijven. In 2010 zal hun aantal tussen 1,5 en 1,7 duizend liggen. Bij een gunstige ontwikkeling van de sterfterisico's zal in 2025 slechts één op de ruim 4 duizend Nederlanders tot deze hoogste leeftijdscategorie behoren. Ook dan bestaat het overgrote deel van hen uit vrouwen.

Op 1 januari 2005 telde Nederland, volgens voorlopige cijfers van het CBS, 1381 inwoners van 100 jaar of ouder. In één jaar tijd zijn er in ons land 91 eeuwelingen bijgekomen. In de afgelopen vijf jaar is het aantal honderdplussers met ruim een kwart toegenomen. Zij vormen daarmee verreweg de snelst groeiende leeftijdsgroep, gevolgd door de tachtigers (+15 procent) en de tot de babyboomgeneratie behorende vijftigers (+11 procent). Omdat de twintigers en dertigers in aantal zijn afgenomen, is de totale bevolkingsgroei sinds 1 januari 2000 met 2,7 procent desondanks relatief bescheiden geweest. Honderdplussers blijven, ondanks hun snelle groei, echter zeer uitzonderlijk: slechts één op de 11,8 duizend inwoners behoort tot deze hoogste leeftijdscategorie.

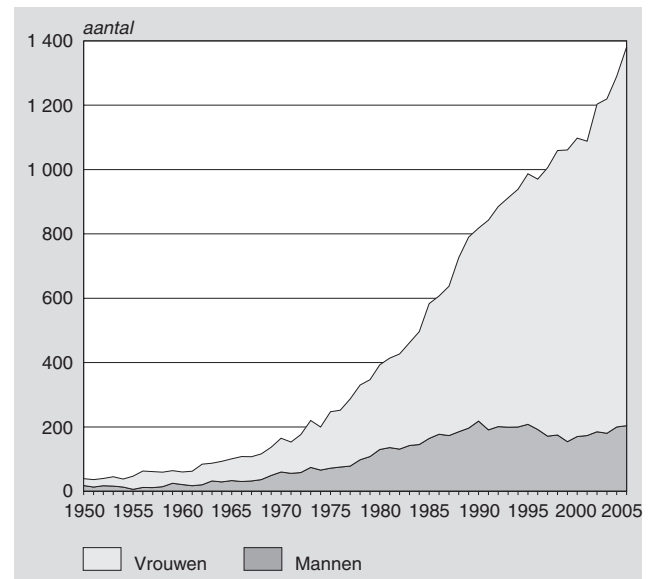
Historische ontwikkelingen

Een halve eeuw geleden waren honderdplussers nog uitzonderlijker dan vandaag. Nederland telde toen ongeveer veertig inwoners van 100 jaar of ouder, en maar zeer weinigen werden aanzienlijk ouder dan 100 jaar. Zo was de oudste inwoner in 1950 een man van 103 jaar. In dat jaar was slechts één op de kwart miljoen Nederlanders 100 jaar of ouder. Omstreeks 1960 zette een forse groei van het aantal eeuwelingen in en verdubbelde hun aantal ieder decennium. Rond 1990 vertraagde de toename als gevolg van een stagnatie onder mannen (grafiek 1). Dit hing samen met de ongunstige trend in de sterfttekansen van mannen die zich voordeed van eind jaren zestig tot begin jaren tachtig. Sindsdien dalen de sterfttekansen van mannen naar verhouding sneller dan die van vrouwen, maar het effect daarvan is nog niet zichtbaar in de aantallen honderdplussers.

Deze ontwikkeling heeft ook tot gevolg dat de toch al scheve geslachtsverhouding op de hoogste leeftijden nog schever is geworden. Begin jaren vijftig was het aantal mannen en vrouwen vrijwel in evenwicht, maar momenteel is slechts één op de zes honderdplussers een man.

De auteur dankt dr. A.E. Kunst en de heer F.M.H. van Dam voor hun commentaar op een eerdere versie van dit artikel.

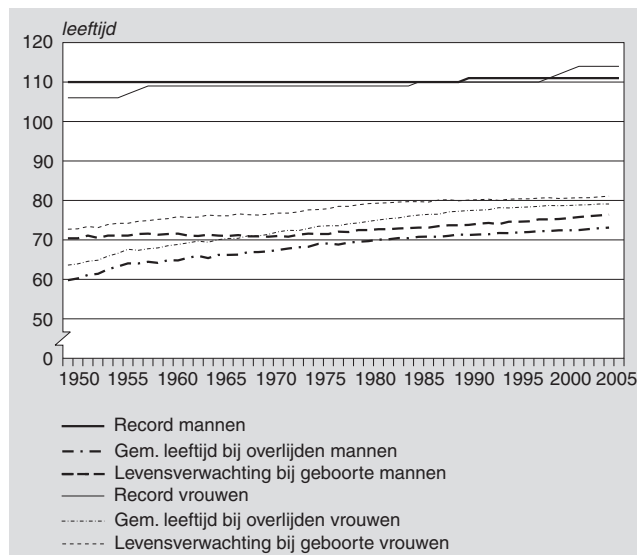
1. Aantal honderdplussers naar geslacht 1950–2005

In de afgelopen eeuw is de gemiddelde leeftijd bij overlijden sterker toegenomen dan de (ooit) maximaal behaalde leeftijd. In grafiek 2 zijn de bekende en aan de hand van de bevolkingsadministratie geverifieerde leeftijdsrecords voor mannen en vrouwen in Nederland weergegeven. Deze records zijn in de loop der tijd aanzienlijk minder sterk toegenomen dan de leeftijd die Nederlanders gemiddeld bereiken. In 1950 stond het leeftijdsrecord voor mannen, gevestigd in 1899 (Tas, 1982), op 110 jaar en was de gemiddelde leeftijd van mannen bij overlijden bijna 60 jaar. Het leeftijdsrecord is inmiddels met één jaar verbeterd, maar de gemiddelde leeftijd waarop mannen overlijden is toegenomen tot 73 jaar. Hun levensverwachting bij geboorte is in deze periode met 6 jaar gestegen. De kloof tussen de maximale en de gemiddelde leeftijd neemt dus af. Deze ontwikkeling, die zich in iets minder sterke mate ook bij vrouwen heeft voorgedaan, hangt samen met de 'compressie' van de sterfte in een steeds korter leeftijdsinterval: meer mensen worden oud, maar (relatief) minder mensen worden zeer oud.

Op het moment van schrijven is de houdster van het Nederlandse leeftijdsrecord voor vrouwen tevens de oudste vrouw ter wereld. Zij bekleedt deze positie al sinds 29 mei 2004 en zou, eind juni 2005, het Nederlandse record op 115 jaar kunnen brengen. Aangezien de op één na oudste Nederlandse vrouw momenteel 110 jaar is, zal het na het overlijden van de huidige recordhoudster nog verscheidene jaren duren voordat er opnieuw een Nederlands leeftijdsrecord kan worden gevestigd. Dit geldt in nog sterkere mate voor het wereldrecord, dat sinds 1997 op 122 jaar staat. Ook dat record zal pas in het volgende decennium kunnen worden verbeterd.

2. Leeftijdsrecord, levensverwachting bij geboorte en gemiddelde leeftijd bij overlijden, 1950–2004

Staat 1 laat zien hoe de kansen om een zeer hoge leeftijd te bereiken zich voor de verschillende geboortegeneraties gedurende de afgelopen eeuw hebben ontwikkeld. De cijfers voor de oudste generatie, geboren in het eerste decennium van de vorige eeuw, berusten vrijwel volledig op waarnemingen. Voor deze generatie kunnen de kansen daarom bijna exact worden bepaald, terwijl voor de jongste generaties een toenemend deel van de sterftkansen per leeftijd is ontleend aan de bevolkingsprognose van het CBS (zie kader *Overlevingstafels*). Uit de generatie-overlevingstafels die aan staat 1 ten grondslag liggen, kan worden opgemaakt dat ongeveer een kwart van de mannen die aan het begin van de twintigste eeuw werden geboren de 80-jarige leeftijd hebben bereikt. Van degenen die recent zijn geboren, zullen naar verwachting zes op de tien deze leeftijd bereiken. De kans van mannen om 90 jaar te worden, is in de afgelopen eeuw verviervoudigd, en de kans om een volle eeuw te leven is zelfs bijna tien keer zo groot geworden.

Van de mannen die rond 1900 werden geboren, bereikte maar één op de zevenhonderd de 100-jarige leeftijd. De kans was zes keer zo groot voor vrouwen: één op de 120 is 100 jaar geworden. Volgens de prognose zal ongeveer één op de 35 meisjes die recent zijn geboren, deze zeer hoge leeftijd bereiken.

Staat 1

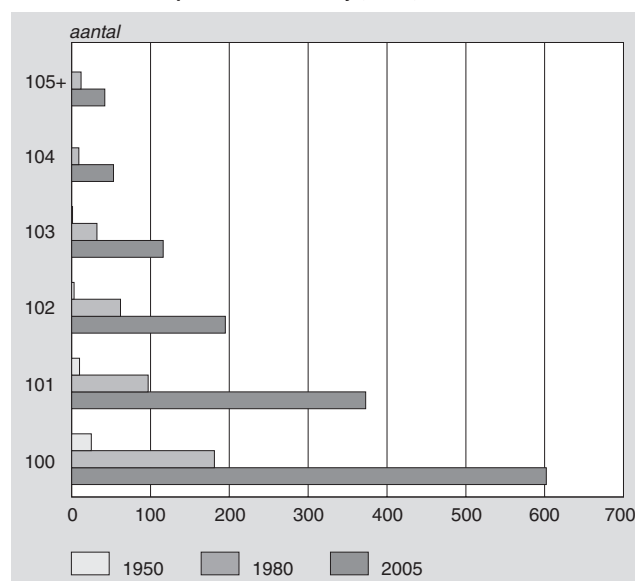
Kans van personen geboren in een bepaald decennium op het bereiken van de 80-, 90- en 100-jarige leeftijd

Geboorte-periode	Mannen			Vrouwen		
	80 jaar	90 jaar	100 jaar	80 jaar	90 jaar	100 jaar
%						
1900–1909	24,4	5,1	0,1	43,5	15,6	0,8
1910–1919	28,2	6,7	0,2	50,4	19,0	1,1
1920–1929	35,3	9,7	0,4	56,5	22,4	1,3
1930–1939	42,5	12,4	0,5	60,9	24,5	1,4
1940–1949	46,9	14,2	0,5	62,8	25,6	1,5
1950–1959	51,2	15,9	0,6	65,5	27,1	1,7
1960–1969	54,1	17,4	0,8	67,3	28,5	1,9
1970–1979	56,2	18,8	0,9	68,6	29,8	2,2
1980–1989	58,0	20,0	1,1	69,8	31,1	2,4
1990–1999	59,3	21,0	1,2	70,7	32,1	2,7

Leeftijdsverdeling en seizoenspatroon

Niet alleen heeft het bekende leeftijdsmaximum slechts een relatief lichte stijging laten zien, maar ook is de gemiddelde leeftijd van honderdplussers niet of nauwelijks toegenomen. In de jaren vijftig waren mannelijke honderdplussers gemiddeld 101,8 jaar oud, tegen 102,0 jaar in de periode 2000–2004. Voor vrouwelijke honderdplussers bleef de leeftijd zelfs ongewijzigd, met 102,1 jaar. Ook Tas (1982) constateerde slechts een geringe toename in de periode 1910–1980. De toename van het aantal personen dat nog ouder dan 100 jaar wordt, hangt dan ook niet samen met een opwaartse verschuiving van de leeftijden, maar met een toename van het absolute aantal honderdplussers (*grafiek 3*). Deze toename is vooral een gevolg van de in vroegere decennia opgetreden daling van het risico om op middelbare en ‘jongbejaarde’ leeftijd te overlijden. Meer recente ontwikkelingen in de sterfte spelen vooralsnog geen positieve rol, aangezien de sterfterisico's op de hoogste leeftijden sinds 1980 licht zijn toegenomen. Ongeveer 5 procent van de toename van het aantal honderdplussers sinds 2000 is veroorzaakt door de historische toename van de geboortecijfers (tussen 1900 en 1905). Pas tegen het midden van deze eeuw zullen de historische geboortetrends weer een positieve invloed uitoefenen op het aantal

3. Aantal honderdplussers naar leeftijd, 1950, 1980 en 2005

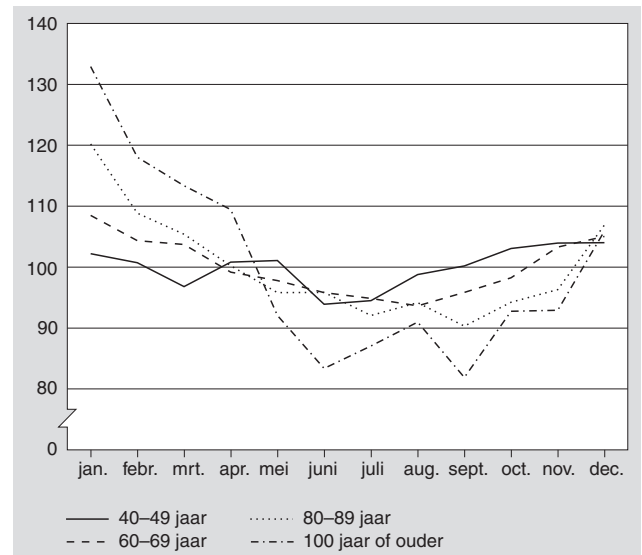
honderdplussers. De overlevenden van de babyboomgeneratie zullen dan de 100-jarige leeftijd bereiken.

Met het toenemen van de leeftijd krijgen klimatologische omstandigheden, al dan niet gepaard gaande met epidemische infecties van de luchtwegen, een groeiende invloed op de sterftecijfers. Tot de jaren zeventig was de sterfte onder eeuwelingen in de winter aanzienlijk hoger dan in de zomer, hetgeen werd toegeschreven aan de voor hoogbejaarden precare winterse omstandigheden (CBS, 1953; 1964). Bijna de helft van de sterfte onder honderdplussers vond plaats in de periode december-maart. Sindsdien is het seizoenseffect afgenomen, maar verdwenen is het niet (*grafiek 4*; de weergegeven leeftijd is de leeftijd op de laatste verjaardag). Een maandelijks overzicht van de doodsorzaken biedt, althans voor honderdplussers, geen verklaring voor dit patroon (Garssen, 2003). Ongevallen en ziekten van de ademhalingsorganen laten – onder voorbehoud van een relatief grote onzekerheid als gevolg van de kleine aantallen en het hoge percentage ‘symptomen en onvolledig omschreven ziektebeelden’ – in ieder geval geen duidelijk seizoenspatroon zien. Uit tal van publicaties blijkt wel dat honderdplussers opvallend gezond zijn en weinig kampen met chronische ouderdomsziekten. Zo overlijdt minder dan één op de twintig van hen aan kanker. Deze hoogbejaarden zijn bovendien opvallend zelfredzaam: uit voorlopige cijfers over hun huishoudenssituatie op 1 januari 2004 blijkt dat circa 30 procent van de honderdplussers als alleenstaande (min of meer) zelfstandig een huishouden voert. Ongeveer 3 procent maakt nog deel uit van een (echt)paar.

De internationale context

Nederland heeft, binnen Europa, lange tijd tot de koplopers behoord wat betreft de gemiddelde levensverwachting en het aandeel van de honderdplussers in de bevolking. In de afgelopen decennia zijn de ontwikkelingen rond de sterfte onder ouderen echter minder gunstig geweest dan in de meeste andere Europese landen (Van Oers, 2002), waardoor ons land op dit gebied tot de middenmoters is gaan behoren. De levensverwachting van Nederlandse vrouwen ligt nu zelfs iets onder het Europees gemiddelde. Hun

4. Index van het aantal overledenen ten opzichte van het verwachte aantal, per maand en naar leeftijdsgroep, 2000–2004

rookgedrag lijkt sterk op dat van de Deense vrouwen, die een – naar West-Europese maatstaven – opvallend lage levensverwachting hebben.

De voor mannen in Nederland negatieve ontwikkeling van de sterftekans wijkt af van hetgeen Kannisto (1994) voor andere Europese landen heeft waargenomen. Daar blijken vanaf begin jaren tachtig de ontwikkelingen voor mannen relatief gunstiger te zijn geweest dan voor vrouwen. Wel is in ons land de toename van het aantal zestigers, zeventigers en tachtigers onder mannen sterker geweest dan onder vrouwen.

Op de Europese ranglijst van levensverwachtingen zijn Frankrijk en de mediterrane landen in het algemeen omhooggeklommen, terwijl het tegenovergestelde geldt voor de Scandinavische landen (met uitzondering van de Zweedse vrouwen). Deze ontwikkelingen hebben ook enig effect gehad op de aantallen honderdplussers per land. Frankrijk, waar de sterfteontwikkelingen gedurende langere tijd zeer gunstig zijn geweest, telt nu het hoogste aandeel eeuwelingen in de bevolking (*staat 2*). Griekenland en Spanje, waar blijkens de officiële cijfers het aantal hon-

Staat 2
Aandeel honderdplussers en gemiddelde jaarlijkse toename, 1980, 1990 en 2000

	1980	1990	2000	Gemiddelde jaarlijkse toename	
				1980–1989	1990–1999
	per miljoen inwoners			%	
België	35	54	91	4,5	5,2
Denemarken	46	68	91	7,0	3,0
Duitsland	29	25	30	-1,5	1,9
Griekenland	4	130	138	35,4	0,4
Spanje	12	60	84	16,3	3,4
Frankrijk	33	66	170	7,0	8,6
Ierland	-	66	33	-	-7,0
Italië	16	22	88	3,1	14,0
Nederland	46	48	69	0,5	3,6
Finland	11	29	50	9,5	5,5
Zweden	38	69	106	5,9	4,3
Ver. Koninkrijk	23	32	-	3,4	-
IJsland	31	72	97	8,4	3,0
Noorwegen	39	67	95	5,4	3,5
Zwitserland	22	38	115	5,3	11,1

Bron: Eurostat.

derdplussers vooral in de jaren tachtig sterk groeide, laten meer recent nog maar een bescheiden toename zien. In Nederland ligt het aandeel honderdplussers momenteel iets onder het Europees gemiddelde.

Toekomstige ontwikkelingen

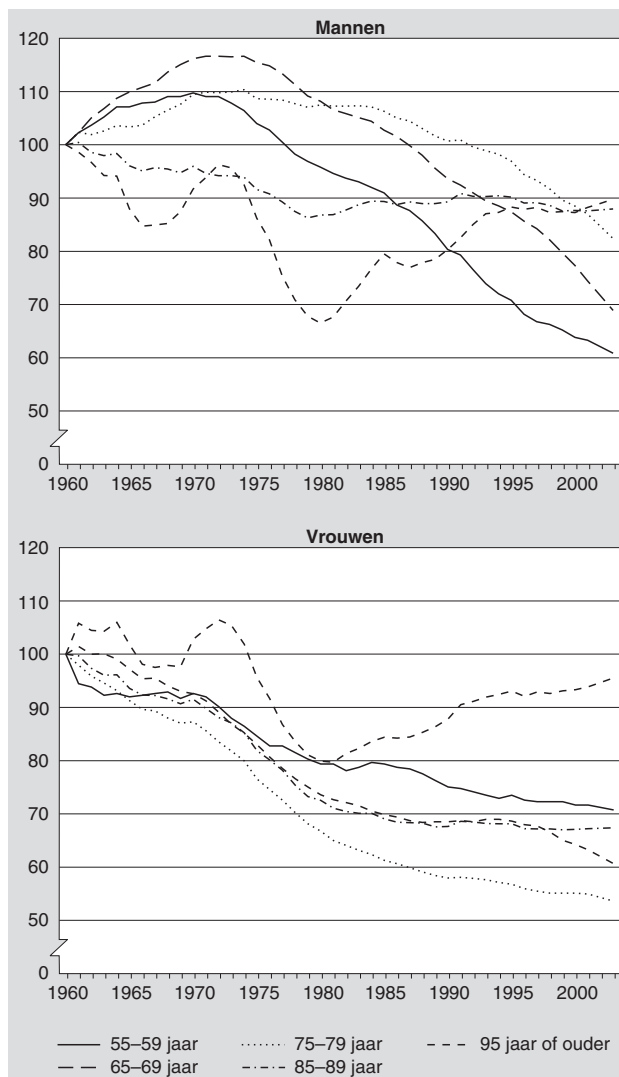
De ontwikkeling van het aantal honderdplussers gedurende de komende tien jaar kan met redelijke nauwkeurigheid worden voorspeld, omdat zowel de bevolkingsopbouw naar leeftijd als de trends in de sterfte naar leeftijd bekend zijn. Op de langere termijn neemt de betrouwbaarheid van de geprognosticeerde sterftecijfers uiteraard af, maar deze afname is naar verhouding sterker dan het geval is bij de prognose van de totale bevolking. Reden hiervan is het feit dat de cohorten van de huidige tachtigers, zeventigers en zestigers veel groter zijn dan het cohort van de huidige negentigers, waardoor geringe verschillen in de verwachte sterftekansen onevenredig grote en met de prognosetermijn toenemende effecten hebben op de geschatte aantallen honderdplussers.

Hoewel de sterftekansen van mensen op middelbare en jongbejaarde leeftijd zich in de afgelopen decennia gunstig hebben ontwikkeld, is onder de alleroudsten – vanaf circa 85-jarige leeftijd – al geruime tijd sprake van stagnatie. Boven de 90 jaar zijn sinds 1980 de sterfterisico's, van zowel mannen als vrouwen, zelfs toegenomen (grafiek 5a en 5b). De op hoge leeftijd waargenomen sterftekansen zijn, mede hierdoor, aanzienlijk hoger dan de kansen van recente geboortecohorten om ooit 100 jaar te worden (staat 1). Zo is, volgens de meest recente periode-overlevingstafel, de kans van mannen om 100 jaar te worden slechts 0,3 procent, tegen 1,2 procent volgens de (grotendeels op de prognose gebaseerde) generatie-overlevingstafel.

In grafiek 6a en 6b zijn de aantallen honderdplussers weergegeven voor de periode tot 2025, bij verschillende aannames met betrekking tot het verloop van de sterftekansen. Het meest optimistische scenario gaat uit van een geleidelijk dalend sterfterisico voor alle leeftijden, inclusief de honderdplussers. In dit scenario zullen de sterftekansen medio deze eeuw met 60 procent zijn afgenomen ten opzichte van de huidige kansen. Het meest pessimistische scenario veronderstelt gelijkblijvende sterftekansen.

Gezien de al lange tijd toenemende sterfterisico's op de hoogste leeftijden, die mogelijk samenhangen met onder meer een ongunstige trend in overgewicht en lichaamsbeweging onder ouderen (Van Kreijl en Knaap, 2004), is dit pessimistische scenario voor de komende twee decennia aanzienlijk waarschijnlijker dan het optimistische scenario. Tot circa 2015 zijn de verschillen tussen beide scenario's overigens gering. Tot het eind van het huidige decennium zal het aantal mannelijke honderdplussers, ongeacht de ontwikkeling van de sterftekansen, niet of nauwelijks toenemen. Het aantal vrouwelijke honderdplussers zal voorlopig licht blijven stijgen, maar na 2010 zal deze stijging, door de ongunstige historische ontwikkelingen in de sterftekansen, iets afvlakken.

5. Ontwikkeling sterftekansen per leeftijdsgroep, 1960=100 (5-jaars voortschrijdend gemiddelde)

Rond 2010 zal Nederland met grote waarschijnlijkheid tussen de 1,5 en 1,7 duizend honderdplussers tellen. Rond 2025 zal dit aantal zijn toegenomen tot tussen de 2,0 duizend (onveranderde sterftekansen) en 5,3 duizend (60 procent gereduceerde kansen op alle leeftijden in 2050). Honderdplussers zullen, ook in het meest optimistische scenario, dus zeldzaam blijven. In 2025 zal slechts één op de 4 tot 7 duizend inwoners van Nederland 100 jaar of ouder zijn. Ook zal dan nog steeds het overgrote deel (83 tot 85 procent) bestaan uit vrouwen.

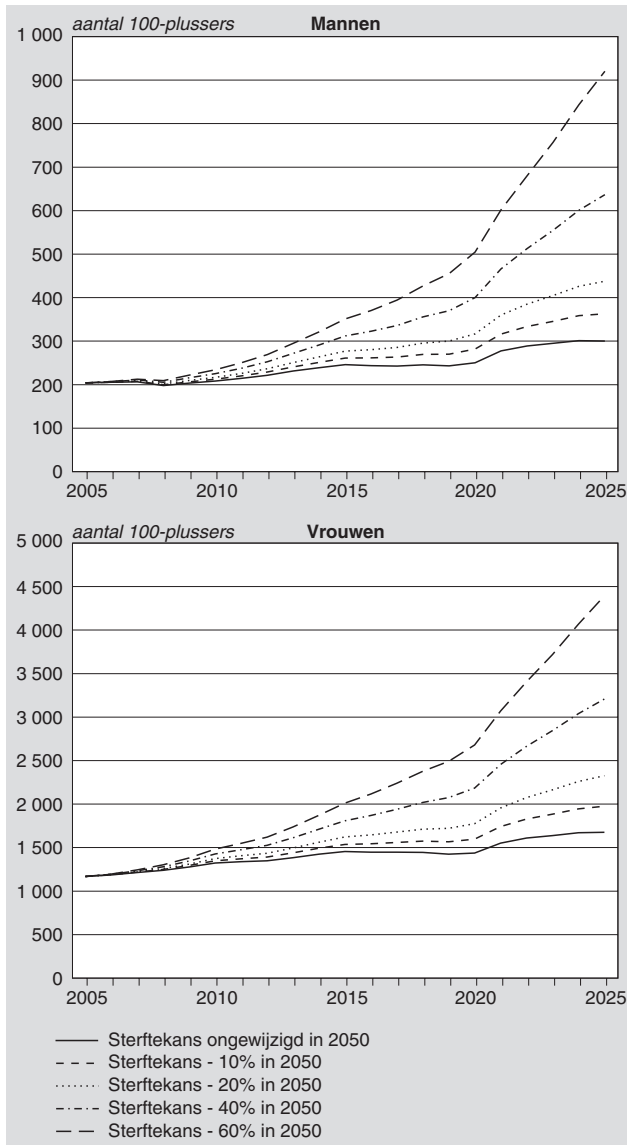
Literatuur

CBS, 1953, Bijzondere gegevens: honderdjarigen in Nederland. Maandstatistiek van de Bevolking 1(12), blz. 183–186. Uitgeversmaatschappij W. de Haan, Zeist.

CBS, 1964, Bijzondere gegevens: honderdjarigen in Nederland. Maandstatistiek van de Bevolking (12)11, blz. 203–209. Uitgeversmaatschappij W. de Haan, Zeist.

Garssen, J., 2003, Relatief sterke toename honderdplussers. Bevolkingstrends 51(4), blz. 67–70.

6. Aantal honderdplussers bij gelijkblijvende en afnemende sterftekansen, 2005–2025

Kannisto, V., 1994, Development of oldest-old mortality, 1950–1990: evidence from 28 developed countries. Monographs on Population Ageing. Odense University Press, Odense.

Kreijl, C.F. van, en A.G.A.C. Knaap (red.), 2004, 'Ons eten gemeten. Gezonde voeding en veilig voedsel in Nederland', RIVM report 270555007. Bohn, Stafleu en Van Loghum, Houten.

Oers, J.A.M. van (red.), 2002, Gezondheid op koers? Volksgezondheid Toekomst Verkenning 2002. RIVM, Bilthoven.

Tas, R.F.M., 1982, Aanwezige en overleden personen van honderd jaar of ouder in Nederland, 1830–1982. Maandstatistiek van de Bevolking 30(11), blz. 16–27. Staatsuitgeverij, 's-Gravenhage.

Overlevingstafels

Overlevingstafels, ook wel aangeduid als sterftetafels, tonen voor 100 duizend pasgeboren jongens en meisjes de aantallen die op een bepaalde leeftijd nog in leven zullen zijn. Aan de hand van deze gegevens kan voor elke leeftijd de kans worden berekend om vóór het bereiken van een volgende leeftijd te overlijden. Ook kan het aantal nog te verwachten levensjaren na het bereiken van een bepaalde leeftijd uit de overlevingstafel worden afgeleid. Dergelijke tafels worden aangeduid als *generatie-overlevingstafel* als ze betrekking hebben op een bepaald geboortecohort (bijvoorbeeld alle personen geboren in 1904). Is de tafel opgesteld met behulp van de in een bepaald jaar waargenomen sterftekansen, dan betreft het een *periode-overlevingstafel*. Zo heeft de periode-overlevingstafel voor 2004 betrekking op een 'synthetisch cohort' van personen voor wie gedurende het gehele leven de sterftekansen zullen gelden zoals waargenomen in 2004.

Voor de bestudering van ontwikkelingen in de sterfte hebben de twee typen overlevingstafels verschillende voor- en nadelen. De generatie-overlevingstafel geeft de 'sterftegeschiedenis' van een geboortecohort exact weer als (nagenoeg) het gehele cohort inmiddels is overleden (bijvoorbeeld het geboortecohort 1904). De generatie-overlevingstafel voor jongere cohorten is slechts voor een deel gebaseerd op waargenomen gebeurtenissen. Zo is in de overlevingstafel voor het geboortecohort 1950 gebruik gemaakt van de in dit cohort waargenomen sterfte tot 55-jarige leeftijd. Voor de hogere leeftijden zijn gegevens gebruikt uit de bevolkingsprognose van het CBS.

De periode-overlevingstafel is vooral geschikt voor de bestudering van (veranderingen in de) sterftekansen van jaar op jaar. De 100 duizend pasgeborenen in deze overlevingstafel behoren niet tot een bestaand cohort. Plotselinge veranderingen in de sterftekansen, bijvoorbeeld door het optreden van een omvangrijke griep epidemie, kunnen relatief sterke fluctuaties in deze tafels tot gevolg hebben. Het effect van dergelijke gebeurtenissen op de generatie-overlevingstafels zal uiteindelijk veel geringer zijn.

Tabellen

Maand-, kwartaal- en jaarcijfers

Bevolking, stand en dynamiek

	Levend- geborenen	Overledenen	Buitenlandse migratie		Totale bevolkings- groei ²⁾	Aantal inwoners aan einde van de periode	Verhuisde personen		Huwelijks- sluitingen	Echtschei- dingen
			Immigratie	Emigratie ¹⁾			Tussen gemeenten	Binnen gemeenten		
Jaar										
2000	206 619	140 527	132 850	78 977	123 125	15 987 075	614 097	972 256	88 074	34 650
2001	202 603	140 377	133 404	82 566	118 210	16 105 285	610 163	942 457	82 091	37 104
2002	202 083	142 355	121 250	96 918	87 287	16 192 572	628 947	966 979	85 808	33 179
2003	200 297	141 936	104 514	104 831	65 460	16 258 032	616 190	950 321	80 427	31 479
2004	193 789	136 761	89 660	112 367	34 321	16 292 353	620 009	974 215	76 056	31 603
Kwartaal										
2002										
2e kwartaal	48 911	34 675	26 995	22 847	18 384	16 144 252	143 209	237 677	28 680	8 153
3e kwartaal	53 556	33 081	37 869	28 616	29 728	16 172 237	181 100	245 793	29 117	8 305
4e kwartaal	50 357	36 114	26 562	23 697	20 335	16 192 572	153 118	241 238	15 431	7 725
2003										
1e kwartaal	49 487	37 524	25 591	24 030	13 524	16 206 096	148 706	237 878	12 351	8 363
2e kwartaal	49 482	34 600	22 118	22 630	14 370	16 220 466	137 953	224 650	26 785	7 936
3e kwartaal	52 823	33 795	33 113	31 667	20 474	16 240 940	175 109	237 965	27 680	7 681
4e kwartaal	48 505	36 017	23 692	26 504	17 092	16 258 032	154 422	249 828	13 611	7 499
2004										
1e kwartaal	47 490	36 990	21 712	27 274	4 938	16 262 970	147 683	241 361	10 991	8 084
2e kwartaal	47 910	32 904	17 684	25 435	7 255	16 270 225	137 670	235 900	25 805	7 673
3e kwartaal	50 719	32 528	28 782	32 585	14 388	16 284 613	180 765	246 894	26 374	7 606
4e kwartaal	47 670	34 339	21 482	27 073	7 740	16 292 353	153 891	250 060	12 886	8 240
2005										
1e kwartaal	46 136	38 644	21 967	24 532	4 927	16 297 280	148 713	243 962	9 678	8 168
Maand										
2003										
januari	17 153	13 106	9 483	8 390	5 140	16 197 712	56 028	86 784	3 111	2 994
februari	15 579	11 305	8 169	7 694	4 749	16 202 461	45 865	74 105	3 995	2 645
maart	16 755	13 113	7 939	7 946	3 635	16 206 096	46 813	76 989	5 245	2 724
april	16 585	12 203	7 363	7 440	4 305	16 210 401	45 402	72 230	5 588	2 550
mei	16 572	11 309	7 160	6 618	5 805	16 216 206	44 926	75 490	10 681	2 707
juni	16 325	11 088	7 595	8 572	4 260	16 220 466	47 625	76 930	10 516	2 679
juli	17 913	11 234	9 396	12 206	3 869	16 224 335	57 864	83 508	7 496	2 878
augustus	17 572	11 619	11 276	9 904	7 325	16 231 660	58 743	74 633	9 935	2 307
september	17 338	10 942	12 441	9 557	9 280	16 240 940	58 502	79 824	10 249	2 496
oktober	17 087	11 445	10 097	9 517	6 222	16 247 162	54 799	85 295	6 271	2 637
november	15 864	11 291	7 197	8 498	3 272	16 250 434	47 695	77 547	3 616	2 436
december	15 554	13 281	6 398	8 489	7 598	16 258 032	51 928	86 986	3 724	2 426
2004										
januari	16 162	13 669	7 794	8 862	1 425	16 259 457	50 620	79 853	3 091	2 617
februari	15 121	11 295	6 744	8 592	1 978	16 261 435	45 767	74 999	3 509	2 513
maart	16 207	12 026	7 174	9 820	1 535	16 262 970	51 296	86 509	4 391	2 954
april	15 765	11 080	5 101	9 092	694	16 263 664	44 573	78 015	6 452	2 523
mei	15 706	11 103	5 432	7 414	2 621	16 266 285	42 424	73 042	9 316	2 257
juni	16 439	10 721	7 151	8 929	3 940	16 270 225	50 673	84 843	10 037	2 893
juli	17 309	10 788	7 970	11 627	2 864	16 273 089	58 835	87 268	8 071	2 421
augustus	16 902	11 165	9 697	11 097	4 337	16 277 426	62 098	79 130	8 534	2 611
september	16 508	10 575	11 115	9 861	7 187	16 284 613	59 832	80 496	9 769	2 574
oktober	16 230	11 130	8 358	9 835	3 623	16 288 236	51 178	80 340	5 621	2 588
november	15 589	11 050	7 029	8 554	3 014	16 291 250	50 885	82 718	3 560	2 783
december	15 851	12 159	6 095	8 684	1 103	16 292 353	51 828	87 002	3 705	2 869
2005										
januari	15 646	12 524	7 440	8 068	2 494	16 294 847	51 738	81 480	2 860	2 738
februari	14 644	12 287	7 450	7 967	1 840	16 296 687	47 343	77 356	3 227	2 516
maart	15 846	13 833	7 077	8 497	593	16 297 280	49 632	85 126	3 591	2 914

¹⁾ Inclusief saldo administratieve correcties.

²⁾ Inclusief het verschil tussen het officieel vastgestelde en het berekende inwonertal (overige correcties).

N.B. De cijfers voor 2003 en eerder zijn definitief.